

Effects of Using a Collaborative Learning Approach on the Reading Comprehension Ability Regarding Thai Literature and Vocabulary Learning Retention of Fourth Grade Elementary School Students

Sasina Yothajak^{1*} and Petch Wijitnawin²

¹ Student of Master of Education Program in Teaching Thai, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

² Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: 6612610009@ru.ac.th

ABSTRACT

This article aimed to compare the year-4 elementary school students' reading comprehension ability prior to and after instruction using a collaborative learning approach, and to study the Grade 4 students' vocabulary learning retention. The target population consisted of 22 students who studied in a year-4 elementary school level in the second academic year 2024 at a primary school in Nonthaburi province, Thailand. The students were selected to participate in the research using a purposive sampling method. Research instrument for collecting data was a reading comprehension ability test and a vocabulary academic achievement test. Both were multiple-choice tests consisting of 30 items each. which comprised 30 question items. The instruments for the experiment were 8 lesson plans designed following Collaborative Learning approach. Each lesson plan designed for 1 teaching session; a session comprised 60 minutes. The research was undertaken for 8 weeks, 2 sessions per week, a total of 16 sessions. The numerical data were analyzed to check median score and standard deviation. Additionally, the research results were examined to check statistical significance by using Wilcoxon signed-rank test. The findings showed that the Grade 4 students' reading comprehension ability significantly improved after the intervention, at the 0.05 level of significance. Additionally, 4-year elementary students had vocabulary learning retention resulting from a comparison of vocabulary academic achievement after the experiment between first and second sessions which showed no significant difference at the 0.05 level of significance.

Keywords: Collaborative Learning Approach, Reading Comprehension Ability, Vocabulary Learning Retention

ผลของการใช้วิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ วรรณคดีและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ศศิณา โยธจักร^{1*} และ เพชร วิจิตรนาวัน²

¹ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: 6612610009@ru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลัง และ (2) เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลัง ประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 22 คน ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรี โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดผลทั้งก่อนและหลังการทดลอง (The One-Group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์เป็นแบบปรนัย ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวนฉบับละ 30 ข้อ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลัง จำนวน 16 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 16 คาบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่านัยสำคัญของความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบ Wilcoxon signed-rank test ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังมีคะแนนจากค่ามัธยฐานของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภายหลังการทดลองครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ซึ่งพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: วิธีการเรียนรู้แบบรวมพลัง, ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ, ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์

© 2025 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการค้นหาข้อมูลและความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น ข่าวสารและเทคโนโลยี ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการทำงาน การเรียนรู้ และการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการแก้ปัญหา โดยการอ่านที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงแต่การถอดความหมายจากตัวอักษร แต่ยังรวมถึงการจับใจความสำคัญและการเชื่อมโยงเนื้อหากับประสบการณ์เดิมเพื่อสร้างความเข้าใจที่แท้จริงและการนำความรู้ไปใช้ได้จริง Goodman (1996) เสนอว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างความหมายโดยใช้ความรู้และประสบการณ์ส่วนตัวร่วมกับข้อมูลจากข้อความที่อ่าน โดยเน้นว่าการอ่านเป็นความพยายามร่วมกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในการสร้างความเข้าใจผ่านข้อความ

การอ่านวรรณคดีเป็นส่วนสำคัญในวิชาภาษาไทยที่มุ่งเสริมสร้างทักษะการอ่านและปลูกฝังคุณค่าทางวรรณศิลป์ รวมถึงการซึมซับภาษาไทยในเชิงลึก อย่างไรก็ตาม การอ่านวรรณคดีเพื่อเข้าใจความหมายและจับใจความสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะการคิดวิเคราะห์และการตีความ ซึ่งอาจเป็นความท้าทายสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) ตามที่ Gunning (2024) อธิบายเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างความหมายจากข้อความผ่านปฏิสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่เดิม โดยไม่จำเป็นต้อง

เข้าใจความหมายของทุกคำ แต่สามารถใช้ประสบการณ์ในการจับใจความสำคัญและแยกแยะประเด็นหลักจากประเด็นย่อยได้ อย่างไรก็ตาม จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน พบว่า ผู้เรียนจำนวนมากยังขาดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้โดยรวม โดยผลคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติในวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2565 อยู่ที่ 41.24 และลดลงเหลือ 40.13 ในปีการศึกษา 2566 (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2566) ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนยังขาดทักษะการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน

การจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง (Collaborative Learning) เป็นวิธีการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบของผู้เรียนในการเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มเล็ก โดยมุ่งเน้นการแลกเปลี่ยนความคิดผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และอภิปราย ซึ่งช่วยเสริมสร้างทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและกระตุ้นความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ (Johnson & Johnson, 2009) งานวิจัยโดยสุริยา สุริยะโชติ (2563) พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิค KWDL ช่วยพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญ (Sukdee, B., 2024) นอกจากนี้ การวิจัยเกี่ยวกับการใช้เกมภาษาในกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือพบว่าสามารถเพิ่มแรงจูงใจและพัฒนาทักษะคำศัพท์และการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างมีนัยสำคัญ (Baker, M. J., 2015; Awang-Hashim et al., 2023; Marlina et al., 2024; Huang, J.-H., 2023)

แม้มีการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังในหลายวิชา แต่ยังขาดการวิจัยเกี่ยวกับผลของวิธีนี้ต่อการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีและการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับประถมศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังมาปรับใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและพัฒนา ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์สำหรับนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลัง
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภายหลังจากการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลัง

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบกึ่งทดลอง (quasi-experimental research design) โดยเปรียบเทียบค่ามัธยฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเปรียบเทียบค่ามัธยฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลัง ซึ่งออกแบบการวิจัยแบบ one group pre-test and post-test intervention (Cohen et al., 2018) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

เนื่องจากผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักเรียนภายในห้องเรียนซึ่งถูกกำหนดรายชื่อ จำนวนนักเรียน และตารางสอนโดยฝ่ายวิชาการของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งทำให้งานวิจัยนี้มีลักษณะเป็นแบบ field experiment ดังนั้น จึงกำหนดนักเรียนกลุ่มดังกล่าวเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมาย (target population) ในงานวิจัยครั้งนี้ (Salkind, 2017) โดยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง ป.4/2 จำนวน 22 คน ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ณ โรงเรียนประถมศึกษา แห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกนักเรียนแบบเจาะจง (purposive sampling) (Creswell & Guetterman, 2019)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบรวมพลัง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ภายหลังจากการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยได้นำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 คน เพื่อประเมินความถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนความสอดคล้องของตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและ การประเมินผล แล้วจึงนำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 21 คน ที่ไม่ใช่ประชากรกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ผลการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้พบว่า นักเรียนบางส่วนไม่เข้าใจคำสั่งของกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นการวิเคราะห์สาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหา นอกจากนี้ นักเรียน ใช้เวลาอภิปรายเพื่อระดมความคิดเห็นนานเกินกว่าเวลาที่กำหนด อีกทั้งนักเรียนไม่สามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ในใบงานได้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วจึงปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้โดยแก้ไขถ้อยคำที่เป็นคำสั่งของแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจน แจกระยะเวลาการทำแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบทุกครั้งและลดจำนวนโจทย์คำถามในใบงาน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.2.1 แบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยออกแบบแบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ คำตอบที่ถูกต้องกำหนดให้ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ผู้วิจัยสร้างแบบวัดตามทฤษฎีของ Eggen & Kauchak (2016) ซึ่งประกอบด้วยการประเมินความสามารถในการอ่านระดับการสรุปความ ระบุความหมายของคำศัพท์ระดับการตีความ วิเคราะห์ความหมายจากบริบท และระดับการประเมินและตัดสินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน จากนั้น นำเสนอเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม และนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 คน เพื่อประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) เมื่อปรับปรุงแก้ไขภาษาให้กระชับชัดเจนตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 21 คน ที่ไม่ใช่ประชากรกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับที่ได้กล่าวในข้อ 2.1 ผลการทดลองพบว่า แบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจมีความเชื่อมั่น (reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 ค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้ออยู่ระหว่าง 0.30 – 0.70 และค่าความยากง่าย (p) มีค่าระหว่าง 0.45 – 0.65

2.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ โดยมีลักษณะเป็นแบบปรนัยจับคู่คำศัพท์กับความหมาย จำนวน 30 ข้อ คำตอบที่ถูกต้องกำหนดให้ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยตามทฤษฎีของบลูม (Bloom's taxonomy as cited in; Eggen & Kauchak, 2016) ซึ่งประกอบด้วย การประเมินความสามารถในระดับความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า จากนั้น นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม และนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 คน เพื่อประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) เมื่อปรับปรุงแก้ไขภาษาให้กระชับชัดเจนตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 21 คน ที่ไม่ใช่ประชากรกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับที่ได้กล่าวในข้อ 2.1 ผลการทดลองพบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์มีความเชื่อมั่น (reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.78 ค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้ออยู่ระหว่าง 0.40 – 0.70 และค่าความยากง่าย (p) มีค่าระหว่าง 0.35 – 0.75

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังภายหลังจากการทดลองมีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยติดต่อขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยจากหน่วยงานต้นสังกัด โดยได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรี ให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยภายในโรงเรียนได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายในครั้งนี้ก่อนเริ่มดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย (try out) และการเก็บรวบรวมข้อมูล (data collection) ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักจริยธรรมการวิจัย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลของประชากรกลุ่มเป้าหมายเป็นความลับและกำหนดใช้นามสมมุติแทนชื่อของนักเรียนทุกคนและชื่อจริงของโรงเรียน (Creswell & Guetterman, 2019)

4.2 ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยแจ้งเหตุผลของการทำวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยและแนะนำวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังให้นักเรียนทราบ ตลอดจนให้นักเรียนซักถามขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนรู้และระบุถึงสิทธิของนักเรียนในการถอนตัวออกจากการเข้าร่วมการวิจัยโดยยืนยันว่าไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อการให้คะแนนและเกรดในวิชาภาษาไทย (Denscombe, 2017)

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนการทดลอง (pre-test) โดยให้นักเรียนที่เป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายตอบคำถามในแบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เวลา 60 นาที

4.4 ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังโดยดำเนินการตามแผน ซึ่งแต่ละแผน การจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 1 คาบ คาบละ 60 นาที ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 16 คาบ

4.5 หลังการจัดการเรียนรู้จากข้อ 4.4 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการทดลอง (post-test) โดยให้นักเรียนเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายตอบคำถามในแบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เวลา 30 นาที

4.6 Salkind (2017) กล่าวว่า ครูสามารถวัดความคงทนในการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดความสามารถของนักเรียนในการจดจำคำศัพท์และสำนวนภายหลังจากการทดลองจำนวน 2 ครั้ง โดย เว้นระยะห่างกัน 14 วัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนตอบคำถามในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ โดยใช้เวลา 30 นาที ภายหลังจากการดำเนินการในข้อ 4.5

4.7 ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบคำถามในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์อีกครั้ง โดยใช้เวลา 30 นาที โดยเว้นระยะเวลาจากการทดสอบครั้งแรก 14 วัน (ดังที่ระบุในข้อ 4.6)

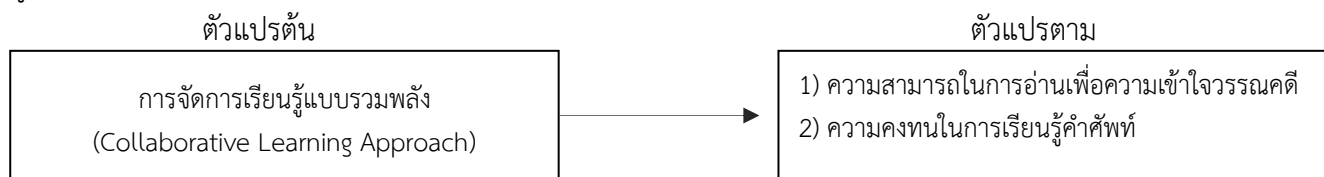
4.8 เพื่อหลีกเลี่ยงการจดจำเฉลยคำตอบของนักเรียนซึ่งอาจส่งผลต่ออคติและความลำเอียงในงานวิจัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงไม่ได้แจ้งเฉลยคำตอบของแบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเฉลยคำตอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้คำศัพท์ให้นักเรียนทราบตลอดระยะเวลาการดำเนินการในขั้นตอนที่ 4.1-4.6 ภายหลังจากเมื่อเสร็จสิ้นการวิจัยในครั้งนี้จึงแจ้งให้นักเรียนทราบ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นโดยพิจารณาคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขเบื้องต้นของการใช้สถิติทดสอบโดยวิเคราะห์ค่าการแจกแจงความถี่ภายใต้พื้นที่ใต้โค้ง (frequency distribution) (Salkind, 2017) พบว่า ผลคะแนนดังกล่าวได้ไม่แจกแจงแบบปกติ (non-normal distribution) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้สถิติทดสอบแบบ Non-parametric test โดยได้คำนวณ ค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยฐานจากคะแนนความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจ และคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังการทดลองด้วยโปรแกรม SPSS โดยใช้สูตรคำนวณ Wilcoxon signed-rank test (Cohen et al., 2018)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง (Collaborative learning) ที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรวิจัยไว้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบการใช้วิธีการสอนแบบรวมพลังที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

ผลจากการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลังทำให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของตัวอย่างในกลุ่มทดลองสูงขึ้น โดยคะแนนการทดสอบหลังเรียนมากกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบรวมพลัง โดยใช้สถิติทดสอบ The Wilcoxon signed - rank test

ผลการทดลอง	จำนวนนักเรียน	จำนวนข้อ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	Mean Rank	Z	Sig.
ก่อนการทดลอง	22	30	2.96	11.50	-4.122	0.000*
หลังการทดลอง	22	30	3.43			

หมายเหตุ: *p < 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังมีค่ามัธยฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

2. ผลสัมฤทธิ์ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังหลังเรียนและหลังเรียน 2 สัปดาห์

ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังหลังเรียนและหลังเรียน 2 สัปดาห์

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังหลังเรียนและหลังเรียน 2 สัปดาห์โดยใช้สถิติทดสอบ The Wilcoxon signed - rank test

ผลการทดลอง	จำนวนนักเรียน	จำนวนข้อสอบ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	Mean Rank	Z	Sig.
หลังการทดลองครั้งที่ 1	22	30	3.38	5.00	-1.857	.063
หลังการทดลอง 14 วัน	22	30	3.46			

หมายเหตุ: *p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการเรียนรู้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจากข้อมูลทั้ง 2 ชุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังมีค่ามัธยฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง มีปัจจัยที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการกลุ่มย่อยโดยที่ผู้เรียนพึ่งพาอาศัยกัน ปรัชษาหารือและแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่เรียนรู้ ผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การวิเคราะห์ สังเคราะห์ อภิปราย และสรุปสาระสำคัญร่วมกัน นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบรวมพลังยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันอย่างมีระบบ ทั้งในรูปแบบงานรายบุคคลและงานกลุ่ม แม้นักเรียนจะได้รับมอบหมายงานส่วนตัว แต่ทุกคนในกลุ่มยังคงให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ แนะนำ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้งานของเพื่อนร่วมกลุ่มสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี วิธีการนี้ช่วยปลูกฝังทักษะการทำงานเป็นทีม และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน อีกทั้งยังส่งเสริมทักษะการเป็นผู้นำและการมีบทบาทในฐานะผู้ตามที่มีคุณภาพ นักเรียนจะเรียนรู้การแบ่งหน้าที่ รับผิดชอบต่อบทบาทของตนเอง และตระหนักถึงความสำคัญของการร่วมแรงร่วมใจ นอกจากนี้ ยังช่วยพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและการคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากนักเรียนต้องฝึกคิดแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ซับซ้อนร่วมกัน การทำงานร่วมกันในลักษณะนี้ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ และผลักดันให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมและความสำเร็จร่วมกันในฐานะกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ สุพัสชา สงพิทักษ์ (2564) ที่ได้ศึกษาผลของการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกันในลักษณะออนไลน์ต่อความสามารถในการสื่อสารด้วยวาจาเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลวิจัยพบว่าความสามารถในการสื่อสารด้วยวาจาเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

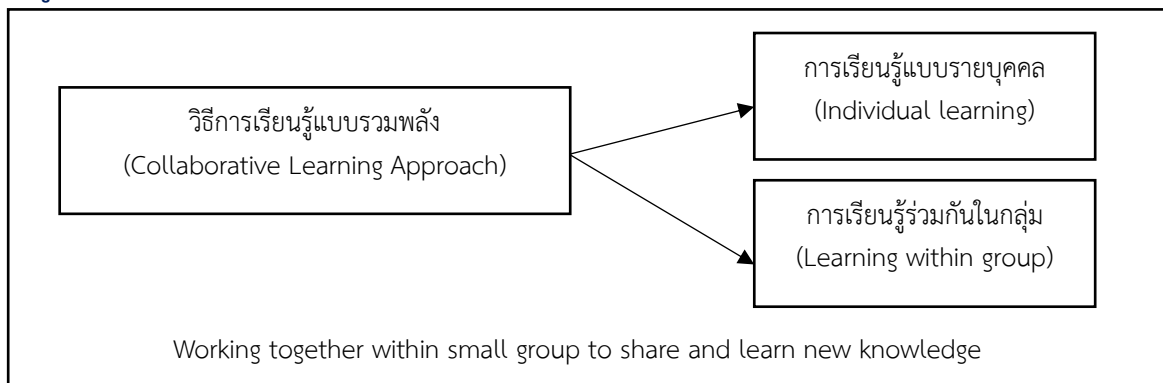
นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบรวมพลังเป็นการจัดการเรียนรู้ภายในกลุ่มย่อย (small groups) ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และซักถามกันอย่างมีเหตุผล โดยผู้เรียนแต่ละคนมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็น สนับสนุนหรือโต้แย้งข้อคิดเห็นของเพื่อนร่วมกลุ่ม กระบวนการนี้ช่วยกระตุ้นการคิดเชิงวิเคราะห์และส่งเสริมทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังปลูกฝังความรับผิดชอบร่วมและการเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง ทำให้การเรียนรู้มีความหมายและลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Awang-Hashim et al., 2023) การเรียนรู้ร่วมมือในห้องเรียนอุดมศึกษามักจะเกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นกลุ่ม การสื่อสารและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการทำงานเป็นทีม นอกจากนี้ การเรียนรู้ในกลุ่มย่อยช่วยให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาทักษะการฟังอย่างตั้งใจ และฝึกการตั้งคำถามที่ลึกซึ้งเพื่อขยายประเด็นการอภิปราย ผู้เรียนจะได้ฝึกการประมวลผลข้อมูลอย่างมีระบบและการสรุปเนื้อหาอย่างกระชับ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มยังส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตรและสนุกสนาน ช่วยลดความกังวลและเพิ่มความมั่นใจในการแสดงออกทางวิชาการของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Baker, 2015) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีการโต้ตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจร่วมกัน ไม่ใช่เพียงแค่การทำงานเป็นกลุ่มหรือแบ่งหน้าที่กันทำเท่านั้น แต่การมีปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ เช่น การตั้งคำถาม การโต้แย้งเชิงสร้างสรรค์ และการเจรจาความหมายร่วมกัน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของ collaborative learning ที่แท้จริง

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังมีค่ามัธยฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภายหลังการทดลองครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนรู้แบบรวมพลัง (Karel et al, 2005; Bulu and Yildirim, 2008) เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตัวเองผ่านการลงมือทำจริง ใช้วิธีการการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาแล้วสรุปออกมาเป็นความเข้าใจของตนเอง โดยให้ผู้เรียนเป็นคนทำกิจกรรมเพื่อสร้างความรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้จาก

หลายแหล่งข้อมูล ผู้เรียนก็จะกลายเป็นแหล่งความรู้ช่วยสอนหรืออธิบายให้เพื่อนที่อยากรู้เรื่องนั้น ๆ ด้วย ทำให้เข้าใจเนื้อหา ลึกขึ้น การเรียนรู้แบบนี้จะมีความหมายกับตัวผู้เรียน เพราะได้เอาความรู้ไปใช้จริงในการสร้างผลงาน และยังช่วยให้เกิดแรงบันดาลใจ ความรับผิดชอบ และการควบคุมตัวเองด้วย สอดคล้องกับ (Johnson & Johnson, 2009) กล่าวว่าวิธีการนี้ช่วยเสริมสร้างทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และเพิ่มความคงทนในการจดจำ เนื้อหาและคำศัพท์ผ่านการฝึกฝนและอภิปราย จึงสามารถอธิบายได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลังสามารถช่วยพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนได้

นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบรวมพลังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์วรรณคดีไทย เนื่องจากวรรณคดีไทยมักมีคำศัพท์เฉพาะทางที่ซับซ้อนและยากต่อการจดจำ การเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มเล็กช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความหมายของคำศัพท์ และยกตัวอย่างการใช้คำในบริบทจริง ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งและยั่งยืนมากกว่าการเรียนรู้แบบรายบุคคล นอกจากนี้ การอภิปรายซ้ำ ๆ และการทบทวนร่วมกันในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้ฟังคำศัพท์บ่อยครั้งในรูปแบบที่หลากหลาย ช่วยกระตุ้นความจำระยะยาว และลดโอกาสการลืม การที่นักเรียนต้องอธิบายหรือสอนคำศัพท์ให้เพื่อนร่วมกลุ่ม ยังเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจและความเข้าใจในเนื้อหาอย่างแท้จริง การร่วมมือกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการใช้หรือการตีความคำศัพท์ยังส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์และการใช้เหตุผลอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ บรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตรและการสนับสนุนกันในกลุ่ม ยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะจดจำและใช้คำศัพท์วรรณคดีได้อย่างแม่นยำและต่อเนื่อง สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบรวมพลังเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทั้งความเข้าใจและความคงทนของการเรียนรู้คำศัพท์วรรณคดีไทยในระยะยาว

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

การเรียนรู้แบบรวมพลังช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบทั้งในระดับส่วนตัวและกลุ่มอย่างชัดเจน นักเรียนจะตระหนักว่าความสำเร็จของงานไม่ได้ขึ้นอยู่กับความพยายามของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเท่านั้น แต่เกิดจากการร่วมมือและการสนับสนุนซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ซึ่งถ้ารวมพลังก็จะทำให้งานสำเร็จ เมื่อทุกคนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนและเข้าใจว่าการทำงานร่วมกันอย่างมีระบบจะนำไปสู่ความสำเร็จในงาน นักเรียนจะพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่มีคุณภาพมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางการเรียนรู้และสังคมทั้งในระดับนักเรียนและกลุ่มอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การประเมินผลการเรียนรู้แบบรวมพลัง ควรให้ความสำคัญกับการประเมินทั้งรายบุคคลและกลุ่มควบคู่กันไป โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาที่นักเรียนยังอยู่ในช่วงพัฒนาทักษะพื้นฐาน การประเมินรายบุคคลช่วยสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถและความก้าวหน้าของนักเรียนในแต่ละคน ในขณะที่การประเมินกลุ่มจะสะท้อนถึงทักษะการทำงานร่วมกัน ความรับผิดชอบร่วมและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกในกลุ่ม การเน้นการประเมินทั้งสองรูปแบบนี้สามารถเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน และยังช่วยให้ครูสามารถพัฒนา วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลัง พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลัง (Collaborative learning) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ การทำงานร่วมกันเป็นทีม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภายหลังจากการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรวมพลัง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ยังคงอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกันหลังจากระยะเวลา ผ่านไป แสดงให้เห็นถึง ความยั่งยืนของการเรียนรู้ ดังนั้น วิธีการเรียนรู้แบบรวมพลังที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ ผ่านการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ จึงถือเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพ ควรแก่การส่งเสริมให้ครูผู้สอนรายวิชาอื่น นำไปปรับใช้เพื่อยกระดับและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 สถานศึกษาอาจพิจารณาส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง (Collaborative Learning) ผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย อีกทั้งยังสอดคล้องกับนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม การทำงานร่วมกัน (Collaboration) ของนักเรียน

1.2 ควรส่งเสริมและพัฒนาให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง (Collaborative Learning) ผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) กับครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หรือครูในกลุ่มสาระอื่น ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทผู้เรียนและบริบทวิชา

1.3 ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน การอ่านเพื่อความเข้าใจ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม สร้างความสามัคคี ความรับผิดชอบต่อนตนเองและส่วนรวม เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ โดยครูและโรงเรียนช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจส่งผลดีหรือมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนได้อย่างเหมาะสมต่อไป เช่น สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม เกม เป็นต้น

2.2 ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยนำนักเรียน 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบกับเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เพื่อเพิ่มความเที่ยงตรงของผลการวิจัยที่ได้

2.3 กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้มีจำนวนประชากรเพียง 22 คน ในการทำวิจัยครั้งต่อไปจำนวนผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างควรมีมากกว่า 30 คนเพื่อให้ข้อมูลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

2.4 การจัดการเรียนรู้แบบรวมพลังในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณคดี ผู้เรียนยังไม่สามารถตีความความหมายของคำศัพท์ได้เมื่อเปลี่ยนบริบท ถึงแม้ว่าจะมีการวัดความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนแล้ว พบว่าไม่แตกต่างกันเมื่อระยะเวลาผ่านไป ดังนั้นหัวข้อวิจัยครั้งต่อไปควรจัดทำเรื่องความสามารถในการอ่านตีความและคำศัพท์เนื่องมาจากการศึกษาตัวแปร แม้ว่านักเรียนจะมีระดับคะแนนสูงขึ้น แต่จากประสบการณ์ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนยังมีข้อจำกัดและความสับสนเมื่อคำศัพท์อยู่ในบริบทอื่นหรือสำนวนอื่น

เอกสารอ้างอิง

- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2566). รายงานผลการประเมินระดับชาติ (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565. สืบค้นจาก <https://www.becta.go.th>.
- สุนิศา สุริยะโชติ. (2563). การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบรวมพลัง ร่วมกับเทคนิค KWDL เพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ และทักษะการรวมพลัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- สุพัชยา สงพิทักษ์. (2564). ผลของการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกันในลักษณะออนไลน์ต่อความสามารถในการสื่อสารด้วยวาจาเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- Awang-Hashim, R., Yusof, N., Benlahcene, A., Kaur, A., & Shanmugam, S. K. S. (2023). Collaborative Learning in Tertiary Education Classrooms: What does it entail?. *Malaysian Journal of Learning and Instruction*, 20(2), 205-232.
- Baker, M. J. (2015). Collaboration in collaborative learning. *Interaction studies*, 16(3), 451-473.
- Bulu, S. T., & Yildirim, Z. (2008). Communication behaviors and trust in collaborative online teams. *Educational Technology & Society*, 11(1), 132-147.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2018). *Research methods in education*. (8th ed.). Oxfordshire: Routledge.
- Creswell, J. W. & Guetterman, T. C. (2019). *Educational Research: Planning, Conducting, and Evaluating Quantitative and Qualitative Research*. (6th ed.). London: Pearson Education.
- Denscombe, M. (2017). *EBOOK: The good research guide: For small-scale social research projects*. London: McGraw-Hill Education (UK).
- Goodman, K. S. (1996). The reading process and its application in education. In M. L. Kamil, P. B. Mosenthal, P. D. Pearson, & R. Barr (Eds.), *Handbook of reading research* (Vol. 2, pp. 45-57). London: Longman.
- Gunning, T. G. (2024). *Creating literacy instruction for all students*. (11th ed.). London: Pearson Education.
- Huang, J. H. (2023). The effectiveness of collaborative learning on developing communicative strategies in English for specific purpose tour guide language training course at tertiary level. *International Journal of Educational Methodology*, 9(4), 619-630.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2009). An educational psychology success story: Social interdependence theory and cooperative learning. *Educational researcher*, 38(5), 365-379.
- Karel, K., Paul, A. K., Wim, J., & Hans, V. B. (2005). Measuring perceived sociability of computer-supported collaborative learning environments. *Computers & Education*, 49(2), 176-192.
- Marlina, R., Suwono, H., Ibrohim, I., Yuenyong, C., Husamah, H., & Hamdani, H. (2024). Theoretical frameworks of self-efficacy in collaborative science learning practices: A systematic literature review. *Jurnal Pendidikan Biologi Indonesia*, 10(2), 602-615.
- Salkind, N. J. (2017). *Tests & measurement for people who (think they) hate tests & measurement*. Washington DC: Sage Publications.
- Sukdee, B., (2024). Collaborative learning management with language game to develop 12th grade students' English vocabulary learning and reading competency. *Shanlax International Journal of Education*, 13(1), 70-78.